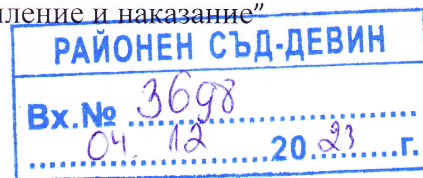

Какви трябва да бъдат законите, за да бъдат справедливи. Престъпление и наказание”

Есе

„Какви трябва да бъдат законите, за да бъдат справедливи.

Престъпление и наказание.“

/ ЕСЕ /

Законите са в същността на управлението и правилното функциониране в дадена общност - дали се отнася за племе, етническа група или цяла държава от хилядолетия на сам. В основата на законите е това да защитават дадените групи от хора, както и да са равностойни по права и задължения, независимо дали са писмени или не. Те помагат на тези, които управляват да внасят правда и справедливост, а онези които под някаква форма не се подчиняват на съответните закони да бъдат наказани спрямо престъпленията, които са извършили. Дилемата в днешно време, както в глобален така и в национален план е че, законите, които са създадени от управляващите, понякога могат да бъдат не чак толкова справедливи към гражданите на това общество.

С твърдението на немския философ Имануел Кант „Ако загине справедливостта, човешкият живот няма да има вече никаква стойност”, стигаме до извода, че справедливостта е в основата на човешките ценности и норми. Тя е в сърцевината на законите, придобивайки двойствено проявление. Включено е едновременно нравственото съзнание и отношение, но и практическото изискване във взаимоотношенията с другите хора. Както беше споменато по-рано, когато законите не се спазват и някои хора мислят, че не са справедливи в собствена изгода, тогава говорим за престъпление. То независимо дали е против закона или против общочовешките морални принципи, рано или късно се наказва. Защото без наказание и без коригиране на грешките на престъпниците, човешкият живот би бил завладян от хаос и разруха. Древногръцкия философ Аристотел ни доказва това с идеята си, че справедливостта - това е идеалният ред на нещата в обществото.

В днешно време с помощта на медиите сме афектирани от различни случки, с които много влиятелни хора или престъпници се измъкват от своите наказания. Да не би това да е справедливо за цялото общество, че едва ли не ще бъдат ограбени, наранени или дори убити от същия човек, който се е измъкнал безнаказано. Тогава дали законите са достатъчно справедливи или трябва да бъдат променени в полза на страдащото общество. Актуален случай от преди няколко години е убийството на

Какви трябва да бъдат законите, за да бъдат справедливи. Престъпление и наказание”

Есе

известния журналист Милен Цветков, при когото престъпника беше първоначално освободен, ненаказано до своята присъда и живееше живота си напълно нормално, за разлика от близките на големия журналист. Понякога може и „престъпници” да бъдат и органите, които създават тези закони. Пример от десетки години е ниската пенсия на възрастните хора у нас. Да не бе тези пари да им стигат до края на месеца при факт, че са се трудили цял живот и борили за трупане на все повече трудов стаж. В тази ситуация аз виждам една несправедливост и за да се отстрани този проблем, трябва или да се променят съответните закони или да се сменят управляващите в полза на обществото. Ето защо наказанието има различни измерения. Щом само конкретното лице може да извърши престъплението, тогава и наказанието трябва да бъде конкретно. То трябва да бъде съобразено с мотивите за извършване на това престъпление. Не би било редно човек откраднал за дрога или алкохол да бъде наказан така, както би била наказана една майка, която е откраднала, за да спаси живота на детето си. Друг пример е, че човек не би трябвало да бъде наказан за убийство при самозащита, както и на човек, когото е отнел човешки живот напълно съзнателно и целенасочено. Тогава тези закони, които трябва да се спазват не са напълно справедливи за нас, защото извършеното престъпление не винаги може да се види в негативна светлина, понякога то е с цел жертване за по-справедливото дело. Колкото и да не се вярва на някои хора, не смятам за правилно убийството да се наказва със смъртна присъда. Това нито ще върне покойния, нито ще изчезне болката на близките му. В този случай единствените наказани ще бъдат семейството на убицеца. Но за тях не е ли достатъчно разочарованието? А дали престъпника е наистина наказан или е спасен от угризения на собствената си съвест? В наши дни, по-голямата част от света са премахнали това, но все още има такива страни, в които закона все още е в сила. Според мен смисълът на наказанието е да осъзнаем грешката си и да променим собствения си мироглед за света, да не допускаме нередности, с които вредим не само на себе си, а и на другите. От това няма полза, а можем да си извлечем само поуки, ако искаме да живее в мир и хармония с другите в този свят.

За да бъдат едни закони справедливи трябва да се анализира изключително добре дадената ситуация и конкретното наказание спрямо случая. За жалост престъпленията продължават да се случват от миналото до днес и ще продължат да се случват. Но пък от там наказанието и ключът към един по-справедлив свят, в който има лъч светлина, че правдата ще просъществува. От случките и събитията описани от

Какви трябва да бъдат законите, за да бъдат справедливи. Престъпление и наказание”

Есе

руския писател Ф.М. Достоевски се стига до всеобхватната истина, че светът на „Престъпление и наказание” е нашият свят - моят, твоят, неговият, нейният и като цяло нашият. И колкото и потискаща да е атмосферата в него, той ни води към спасението на човешкото у нас.

Ученик: Владислав Милков Чолаков от XI „а“ клас
